

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/137/2019
Identifikačné číslo spisu: 8114212537
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8114212537.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ F. D., bývajúceho v F. a 2/ P. D., bývajúcej v F., obaja zastúpení Mgr. Zuzanou Novákovou, advokátkou v Prešove, Slovenská 84, proti žalovanej D. P. bývajúcej v O., zastúpenej JUDr. Petrom Ličákom, advokátom v Kapušanoch, Záhradná 19/468, o bezdôvodné obohatenie, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 10 C 184/2014, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 17. januára 2019 sp.zn. 11 Co 84/2018 takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 17. januára 2019 sp.zn. 11 Co 84/2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 11. júna 2018 č.k. 10 C 184/2014-125 I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ sumu vo výške 0,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z tejto sumy od 1. mája 2014 až do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu 1/ zamietol, II. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi 2/ sumu vo výške 0,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z tejto sumy od 1. mája 2014 až do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne 2/ zamietol, III. žalobcovi 1/ a žalobkyňi 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalovanej nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 1 ods. 1, 2, § 10 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 504/2003 Z.z.“), § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) uviedol, že žalobca 1/ sa voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy vo výške 479,10 eur spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 1. mája 2014 do zaplatenia a žalobkyňa 2/ sa voči žalovanej domáhala zaplatenia sumy vo výške 239,55 eur spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 1. mája 2014 do zaplatenia, obaja titulom vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie od 1. mája 2012 do 30. apríla 2014. Ako súd prvej inštancie ďalej uviedol, žalobcovia sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti - parcely reg. „E“ č. 704/8 o výmere 302 m², v k.ú. A., zapísanej na LV č. XXXX, a to žalobca 1/ v podiele 2/3 k celku a žalobkyňa 2/ v podiele 1/3 k celku. Časť tejto parcely

v rozsahu 71 m² užíva bez právneho dôvodu žalovaná tým, že na nej stojí budova, ktorá slúži na prevádzkovanie podnikateľskej činnosti, ide o stavbu súp. č. 2139, vedená na LV č. XXXX, ktorej výlučným vlastníkom je žalovaná. Súd prvej inštancie považoval s poukazom na závery rozsudku Okresného súdu Prešov z 27. novembra 2015 č.k. 29 C 79/2009-716 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 26. júna 2017 sp.zn. 18 Co 13/2016 za nesporné, že predmetná stavba vo vlastníctve žalovanej je stavbou postavenou pre účely JRD do 24. júna 1991, teda ide o stavbu, na ktorú sa vzťahuje právna úprava zákona č. 504/2003 Z.z., avšak v znení účinnom od 1. januára 2008, odkedy sa za pozemok na poľnohospodárske účely považoval aj pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991. Súd prvej inštancie uvedené zdôraznil aj s poukazom na zápis v LV č. XXXX, z ktorého vyplýva, že stavba vo vlastníctve žalovanej je poľnohospodárskou budovou. Vzhľadom na uvedené bol súd prvej inštancie toho názoru, že výšku bezdôvodného obohatenia žalovanej na úkor žalobcov je potrebné posúdiť podľa zákona 504/2003 Z.z. a vychádzal preto zo znaleckého posudku v už vyššie citovaných rozsudkoch, kde bola všeobecná hodnota nájmu za 1 m² plochy zastavanej stavbou žalovanej určená vo výške 0,415 eur za rok a keďže sa v posudzovanom prípade bezdôvodné obohatenie vyžadovalo za obdobie dvoch rokov, bezdôvodné obohatenie predstavuje výšku 0,830 eur za dva roky. Súd prvej inštancie však vzhľadom na všeobecne známu skutočnosť rastu hodnoty nehnuteľností, ako aj ich nájmu zvýšil hodnotu výšky bezdôvodného obohatenia zo sumy 0,830 eur za dva roky na sumu 1,- euro a následne túto sumu rozdelil v pomere veľkosti spoluvlastníckych podielov žalobcov a zároveň im priznal voči žalovanej aj požadované úroky z omeškania. O trovách konania rozhodol podľa § 251, § 255 ods. 1, § 257 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie sporových strán rozsudkom zo 17. januára 2019 sp.zn. 11 Co 84/2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ktorou bol žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil a sporovým stranám nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 1 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z.z. mal z vykonaného dokazovania za nesporne preukázané, že na pozemku vo vlastníctve žalobcov, za ktorý si uplatňujú nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, je postavená stavba vo vlastníctve žalovanej a táto stavba bola postavená na poľnohospodárske účely v lehote do 24. júna 1991, t.j. ide o pozemok zastavený stavbou na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991. Odvolací súd preto konštatoval, že v danom prípade výšku nájomného je potrebné určiť podľa § 10 zákona č. 504/2003 Z.z., ako správne právne posúdil súd prvej inštancie. Ohľadom napadnutého výroku o trovách konania sa v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie. O trovách odvolacieho konania rozhodol s poukazom na § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia (ďalej aj „dovolateľa“) dovolanie s tým, že súdy im nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.). Podľa názoru dovolateľov rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné, pretože odvolací súd a nakoniec ani súd prvej inštancie sa nevysporiadali s ich námietkami ohľadom posúdenia skutočnosti, že žalovaná ako vlastníčka stavby nemá oprávnenie na podnikanie a ani nevykonáva žiadnu činnosť v poľnohospodárstve, čo, podľa dovolateľov, absolútne vylučuje aplikáciu zákonnej úpravy regulácie vzťahov medzi stranami sporu zákonom č. 504/2003 Z.z. Poukázali pritom na dôvodovú správu k zákonu č. 504/2003 Z.z., podľa ktorej zo súkromnoprávneho hľadiska nie je rozhodujúce administratívnoprávne začlenenie pozemku, ani druh pozemkov evidovaných v katastri nehnuteľností, ale skutočné hospodárske využitie pozemku. Preto dovolatelia zdôraznili, pokiaľ by súdy prihliadli na ich námietku, že žalovaná nevykonáva poľnohospodársku činnosť, boli by v spore plne úspešní. Z týchto dôvodov navrhli napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu považovala za správne závery vyjadrené v rozhodnutí odvolacieho súdu ohľadne ustálenia, že predmetný pozemok je pozemkom zastavaným stavbou na poľnohospodárske účely, a preto určenie výšky bezdôvodného obohatenia spadá pod režim zákona č. 504/2003 Z.z. Žalovaná preto navrhla dovolanie žalobcov odmietnuť ako neprípustné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

6. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

7. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C.s.p. alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Žalobcovia vyvodzujúc z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. namietali odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa nevysporiadal s ich námietkami ohľadom posúdenia skutočnosti, že žalovaná ako vlastníčka stavby nemá oprávnenie na podnikanie a ani nevykonáva žiadnu činnosť v poľnohospodárstve, čo, podľa dovolateľov, absolútne vylučuje aplikáciu zákonnej úpravy regulácie vzťahov medzi stranami sporu zákonom č. 504/2003 Z.z.

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

12. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4 Cdo 3/2019, 8 Cdo

152/2018, bod 26, 5 Cdo 57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu vecí predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

13. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 C.s.p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

14. V súlade s § 220 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 393 ods. 2 C.s.p. musí súd v odôvodnení rozhodnutia podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozhodnutia a musí sa vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 393 ods. 2 C.s.p., je nepreskúmateľné. Takéto arbitrárne rozhodnutie súdu odníma účastníkovi možnosť uskutočňovať procesné práva a v konečnom dôsledku porušuje jeho právo na spravodlivý súdny proces (čo zakladá vadu konania podľa § 431 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 420 písm. f/ C.s.p.), pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

15. S poukazom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí vadou v konaní podľa § 420 písm. f/ C.s.p.

16. Kto sa na úkor iného obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada (§ 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

17. Nájom a podnájom pozemku na poľnohospodárske účely je upravený v Občianskom zákonníku, pokiaľ zákon č. 504/2003 Z.z. neustanovuje inak (§ 1 ods. 1 tohto zákona). Podľa § 1 ods. 2 tohto zákona pozemok na poľnohospodárske účely podľa tohto zákona je taký pozemok alebo jeho časť, ktorý je a/ poľnohospodárskou pôdou, b/ evidovaný v katastri nehnuteľností v registri „C“ ako zastavaná plocha a nádvorie, slúžiaci na poľnohospodárske účely alebo pozemok zastavaný stavbou slúžiacou na poľnohospodárske účely, alebo c/ iný pozemok prenechaný na poľnohospodárske účely; ustanovenia osobitného predpisu tým nie sú dotknuté.

18. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z.z. ak prenajatý pozemok slúži na vykonávanie poľnohospodárskej činnosti pri prevádzkovaní podniku nájomcu, spravujú sa práva a povinnosti prenajímateľa a nájomcu ustanoveniami § 1 až 6, ak nie je v tejto časti ustanovené inak.

19. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z.z. nájomca je oprávnený využívať prenajatý pozemok riadnym spôsobom na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku, primerane druhu pozemku a v súlade s osobitnými predpismi.

20. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z.z. na vznik zmluvy o nájme pozemku podľa § 1 ods. 2 písm. a/ alebo písm. c/ na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku sa vyžaduje dohoda o výške nájomného alebo o spôsobe jej určenia, pričom výška nájomného je najmenej 1 % z hodnoty poľnohospodárskej pôdy určenej podľa osobitného predpisu.

21. Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z.z. na vznik zmluvy o nájme pozemku podľa § 1 ods. 2 písm. b/ na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku sa vyžaduje dohoda o výške nájomného alebo o spôsobe jej určenia, pričom výška nájomného, ak sa zmluvné strany nedohodnú inak, je najmenej dvojnásobok obvyklej výšky nájomného v danom katastrálnom území. Obdobne sa určí výška odplaty za užívanie pozemku bez nájomnej zmluvy v areáli poľnohospodárskeho podniku zastavanom stavbami na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991, ak slúži na poľnohospodárske účely.

22. Dovolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu nezodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Vo svojom rozhodnutí mal odvolací súd síce za preukázané, že predmetný pozemok vo vlastníctve žalobcov je pozemkom zastaveným stavbou (žalovanej) na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991, v dôsledku čoho konštatoval, že v danom prípade výšku nájomného je potrebné určiť podľa § 10 zákona č. 504/2003 Z.z., nevysporiadal sa však s otázkou využívania sporného pozemku na poľnohospodárske účely žalovanou, ktorú namietali žalobcovia vo svojom odvolaní. V tejto súvislosti dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že výšku bezdôvodného obohatenia vyjadruje peňažná čiastka, ktorú by obvykle bolo nevyhnutné vynaložiť v danom mieste a čase za porovnateľné užívanie veci. Pokiaľ je výška obvyklého nájomného v danom mieste a čase závislá aj na účele a spôsobe užívania, treba prihliadnúť aj na podstatu (spôsob a rozsah) faktického užívania subjektom, ktorý sa bezdôvodne obohatil (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júla 2008 sp.zn. 3 Cdo 252/2007). Výška tohto bezdôvodného obohatenia zodpovedá obvyklému nájomnému, ktoré by žalobcom, ako vlastníkom nehnuteľnosti musela žalovaná zaplatiť, ak by užívala nehnuteľnosť na základe nájomnej zmluvy a v danom prípade bola táto výška nájomného stanovená podľa § 10 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z.z., ktorý sa však vzťahuje na pozemok uvedený v § 1 ods. 2 písm. a/ alebo písm. c/ tohto zákona, nie však na pozemok zastavený stavbou na poľnohospodárske účely (§ 1 ods. 2 písm. b/ tohto zákona). Pokiaľ by odvolací súd postupoval pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia podľa § 10 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z.z., najmä druhej vety, dospel by k záveru o potrebe zodpovedania a vo svojom odôvodnení premietnutia, či pozemok vo vlastníctve žalobcov definovaný ako „pozemok na poľnohospodárske účely“ (§ 1 ods. 2 písm. b/ zákona č. 504/2003 Z.z.) slúži na poľnohospodárske účely, resp. na vykonávanie poľnohospodárskej činnosti pri prevádzkovaní podniku žalovanou (§ 7 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z.z.). Jeho rozhodnutie preto malo ozrejmíť skutkové a právne závery takým spôsobom, aby strana sporu nemusela hľadať odpoveď na pre vec rozhodujúce skutočnosti v rovine dohadov a aby mohla skutkovo aj právne proti rozhodnutiu argumentovať. Keďže odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu uvedené obsahové náležitosti nemá, možno skonštatovať, že je nepreskúmateľné.

23. Tento nedostatok odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu v otázke väd konania namietaných dovolateľmi má za následok, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa požiadavky stanovené súdu v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 393 ods. 2 C.s.p. na riadne odôvodnenie rozsudku. Z tohto dôvodu je dovolanie žalobcov procesne prípustné podľa § 420 písm. f/ C.s.p. a dovolatelia v ňom dôvodne namietajú nimi uvádzanú procesnú vadu zmatečnosti, pretože im týmto nesprávnym procesným postupom súdu bolo znemožnené realizovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

24. Vzhľadom k zisteniu, že v konaní došlo k procesným vadám podľa § 420 písm. f/ C.s.p., ktorá skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu uznesením zrušil (§ 449 ods. 1 C.s.p.) a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie (§ 450 C.s.p.).

25. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C.s.p.). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C.s.p.).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.